

STUDENTEN WEEKBLAD

21e JAARGANG.
No. 8.

REDACTEUREN: W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER,
MEJ. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
19 DEC. 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4.— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsche Studentenbond.

Bondsvergadering, door d. V.
Bondsnieuws, door Spektator.

Beschouwingen.

't Is me gaan duizelen. Geef mij houvast! door Een Nieuweling.
De Helden van de tram, door Van der Werfhorst.

Bijlage.

Iets en Niets (Schets u. e. Studentenleven) door Louis Petitor.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

Vraag en Aanbod.

Correspondentie.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Bondsvergadering.

De hardnekkige meening, dat Bilger en Spektator identiek zijn, moet ik beslist tegenspreken, en kan slechts vertellen, dat zoo alles naar wensch gaat, de eerste zich weldra bekend zal maken, en dan tegelijk een eind zal komen aan de flauwe moppen en het droog geklets van den ander.

Ook de Bond is geteisterd door de moderne plagen der menscheit, Spaansche Griep en Revolutie. Slachtoffers zijn niet gevallen: het bestuur zit vaster dan ooit in het zadel. Toch werd ons onze praeses ontnomen op een oogenblik, dat we zijn onpersoonlijke leiding noodig hadden.

Want al heeft degene die hem verving als voorzitter onloochenbare capaciteiten, op dese Bondsvergadering was hij beslist niet de juiste man op de juiste plaats. Men begripte mij goed, de eigenaardige vergadering is goed geleid, maar de *persoon* van den voorzitter was niet geschikt om aan de hangende kwestie de juiste oplossing te geven. Zijn optreden, veelal te gemoedelijk, was nu strak, noodeloos en vijandig. (Zijn „laten we het hoofd koel houden” had nu teruggekaatst moeten worden). Daardoor werd de oppositie geprikkeld tot scherp verzet, en zodoende is 't tot een alleszins gewenscht compromis niet gekomen.

Zoo kort mogelijk wil ik trachten uiteen te zetten de beteekenis der drie moties, opdat een volgende keer juist zal worden geoordeeld.

De eerste ontkende dat het bestuur bevoegd was geweest zelfstandig te handelen, omdat de verklaring daarvoor te belangrijk was, *niet* omdat zij een politiek karakter droeg. Zij gaf weer de eigenlijke reden tot het aanvragen der vergadering. Een andere opvatting was in verband met de omstandigheden wel te verdedigen en dat het bestuur partij koos, was juist. Dat de politiek-kwestie er buiten stond was echter niet voldoende, ja zeer onvoldoende uiteengezet, waardoor een valsche stemming het gevolg was.

Dat over de tweede motie zoo'n eenstemmigheid heerschte, pleit voor de Bondsvergadering; er werd een feit geconstateerd.

En nu de derde. Een objectief oordeel te geven, terug te dringen eigen meening, in te zien dat voor den Bond alle politieke overtuigingen, waaronder ook de Troelstraansche, even veel recht van bestaan hebben, juist *niet* bestaan, en dat het daarom den Bond niet past partij te kiezen, onder welke omstandigheden dan ook, is voor Malieveldmensen niet weggelegd. De motie wilde geven richting aan toekomstig bestuursbeleid, maar veroordeelde tegelijk de onderteekening der verklaring en méér. Datsamenkoppelen van toekomst en verleden was de tweede fout van den indiener, en toen het bestuur de motie voor onaannemelijk verklaarde, was ook nu een zuivere stemming onmogelijk, en tevens 't verzoek om een precedentmotie verklaard. Daartoe was 't nu niet het juiste oogenblik; de oplossing ligt voor de hand: een volgend bestuur is vrij, niet gebonden door eigen handelingen en het staat aan hen de zaak in 't reine te brengen.

d. V.

Bondsnieuws.

De bestaande Bondswetten *) hebben de oudere leden gedwongen van het in-staat-van-beschuldiging-stellen van den praeses voorloopig af te zien.

De bibliothecaris zal weldra wegens gezondheidsredenen genoodzaakt zijn ontslag aan te vragen. Blijkens de laatste vergaderingen reageeren zijn oogen zelfs niet meer op een kaartenbakje van 250 X 100.

Het al-critiseerend genie treedt op als kabinetsformateur.

In verband met de moderne idee der evenredige vertegenwoordiging wordt ernstig overwogen de candidaatstelling van een vertegenwoordiger der Jong-Friesche beweging.

SPEKTATOR.

*) Van de vergaderingen art. 4: Een door *minstens 10 leden* aangevraagde Bondsvergadering moet binnen 14 dagen gehouden worden.

BESCHOUWINGEN.

't Is me gaan duizelen.
Geef mij houvast!

„Een zwerver verdwald.”

Wat voel ik me dom, nu 'k hier weer terug ben in Delft. Ik geloof dat er heel veel om me heen gebeurt; maar ik kan maar niet begrijpen wat er eigenlijk omgaat. Vier jaar soldaatje-spelen hebben me zeker afgestompt. Mijn hersenen willen niet meer mee. Ook is 't mogelijk, dat het komt van de Spaansche griep; of misschien omdat ik te oud ben geworden; of mogelijk ook denkt en voelt de huidige student een paar niveaus hooger dan vroeger.

En toch, ik zou zoo graag iets er van begrijpen.

Daarom, gij, die uw sprankelende geest uitgiet in zooveel frissche woorden, gij allen wilt antwoorden op mijn wankle vragen; en vergeef mij als ik domme dingen vraag.

Cox en Kramer, gij schrijft: „... belangstelling voor de grondgedachten en -wetten, die de Russische gemeenschap nu toch meer dan een jaar in stand hielden...”; ik vraag: is dat lang of kort, een jaar? Ik vat dat niet precies; vergeef me als de vraag erg dom is. Dan: Russische *gemeenschap*; wat is dat eigenlijk?

Cox en Kramer „de jeugd heeft de intuïtie van het Recht” curiveert gij. Ik heb kinderen altijd zoo wreed gevonden; de man met de bult, manke Gerrit en Sien met de krukken werden vroeger zoo ellendig gesard; is dat tegenwoordig veranderd? Ik vraag 't maar, gij houdt mij ten goede,

Dan verwijt gij den heer Dinger zoo iets over het „bepalen van het tempo der wereldontwikkeling”. Zoudt gij mij eenig denkbeeld van dat tempo kunnen geven; in welke eenheden wordt dit gemeten; is die ontwikkeling stijgend, of is zij ook negatief denkbaar? Gij spreekt over „rechtmatige toorn” en „feitelijke ommekeer”; gaat de wereldontwikkeling op 't oogenblik dan net verkeer, zoo, dat we moeten omkeeren, en goed nijdig zijn in plaats van verkeerd nijdig zijn? Ik heb me suf gepiekerd, maar ik kan er niet bij.

Cox en Kramer „gij gelooft en kunt wachten!” wát gelooft gij en waarop wacht gij? Ik heb zoo gedacht — maar ik durf het haast niet neer te schrijven, bang om een flater te slaan — dat gij 't hebt gehad over het geluk van den mensch. Dat geluk, gaat dat komen? En ik zelf, hoe moet ik geluk vinden? door te hopen dat naderhand de menschen gelukkig zullen worden? Zie, ik heb nu al menschen gelukkig gezien en dat *terwijl zij met nameloos leed beladen waren* en zonder dat ze behoorden tot de „bewuste jongeren”. Was dat dan een vergissing van die menschen, of zelfinbeelding, of zoo iets? Geef me een positief antwoord, of dit, wat ik meende op te merken al dan niet reël was; dan krijg ik tenminste wat houvast; thans „ga ik tastend met gespreide handen.”

Frijlinck gij hebt het over „geweten” en „het vinden van rust”; moet ik dat koppelen aan „het vertrouwend geloof in een schoone toekomst” dat gij opmerktet in „goede arbeidersvergaderingen”. Ik vraag 't u daarom, omdat ik helaas bij „geweten” en „rust voor het hart” me nog zoo vast geroest voel aan wat eenige eeuwen lang uit de bergrede, Lukas 8: 47 en Johannes 11: 25 enz. is

gedistilleerd. 't Gaat me zoo stroef af, om mijn aanvoelen in die richting om te vormen. Maar ik snap wel, dat er thans iets gaande is. Geef mij klaarheid!

Ook noemt gij „Kunst” en „Liefde”. „Geloof en „Wetenschap”. Zijn dat gelijkwaardige zaken? Begrijp ik goed, dat in dit alles, slechts „halve extase” en „glans van geluk mogelijk? En is 'i wereldleed zoo verkeerd; of is wereldleed en persoonlijk leed totaal verschillend? Want — 't is misschien nog gek en erg dom — maar ik moet erkennen, dat persoonlijk leed niet verkeerd is.

Frijlinck, als „de groote meerderheid wel iets voelt van een drang tot hoogers, maar als dat systematisch wordt onderdrukt door onze zeden en gewoonten zelf”, dan wilde ik weten wie die „onze” zijn, de groote meerderheid of een buitenstaande categorie? Als gij bedoelt dat het de zeden van die zelfde groote meerderheid zijn, bedoelt ge dan ook een dualisme in den mensch?

Zijn dan die zeden gevolg van een drang naar iets lagere? Hoe en wat is dat toch in die huidige mensch? Help me uit dit warnet; en vergeef me als 't gevolg van mijn trage hersenen is, dat ik alles niet duidelijk zie.

Dinger, gij „dwingt U, rekenschap te houden met de menschen, zooals ze zich heden uiten”. Ik wou zoo graag weten, hoe ik rekenschap kan houden met de menschen zooals ze immer zijn; kunt gij me licht geven?

„Wij mogen niet de wereld trachten te hervormen met uitsluitend ideeën” schrijft gij. Dat andere, wat gij niet noemt, zijn dat „daden”? daden van de menschen, dus, wij aan 't hervormen, daden van ons? dus moet ik allereerst beginnen met mezelf, en dan zelf doen? Bedoelt gij 't zoo? Of ben ik een verkeerde weg ingeslagen met mijn stroefgaande logica?

Cohen Stuart brengt me weer heelemaal van de wijs. Ik had één ding bijna begrepen, n.l. dat er zoo iets is als een wereldgebeuren dat samenhangt met wereldontwikkeling ('t laatste snap ik nog niet heelemaal). Doch ik dacht: hé je dat klopt: er is zoo in de geschiedenis altijd te zien, dat de menschheid onbewust naar zekere opvattingen groeit, en dat dan enkele mannen, in wie die strevingen bewust geworden zijn, plotseling opstaan, wakker roepen, „baanbreken”, d. w. z. door de scheiding van onbewustheid en bewustheid. En nu vertelt gij mij ineens dat 't toch alleen maar dat „kleine groepje vastberaden mannen was” en dat meerderheidsstelsel Ersatz is. In deze combinatie is het mij abakadabra.

En wat bedoelt *Timmerman* met „godelijk recht” met „gelijkheid van rechten van levenskansen” en met „harmonisch samenwerken van geest en materie”? Kan dat allemaal tegelijk bestaan?

't Is me net, alsof ik in de achtersuite bij een trouwreceptie sta: zes zusters van de bruid trekken me zes verschillende kanten uit; ik moet de lepeltjes van tante bewonderen, de ets van Annie, en de kristallen suikerpot en 't theekleed en de bibetjes van weet ik wie al; en 't is allemaal zoo prachtig mooi; en ik snap wel dat er menschen gaan trouwen, ze staan daar geloof ik in de voorsuite, maar ik ben zoo bang dat ik met mijn hooge hoed het Kopenhagsch kanarietje dwars door het Japansche tête à tête je zal smijten; en ik zelf ben zoo ongelukkig, want ik heb nog eens geen meisje, laat staan trouwen en al dat moois.

Daar komt P. I. A. op me af; ze vat mij bij de hand en voert mij uit de chaos naar 't stille nevenvertrek. Ik hoop op een glas port in ruste en op een stiekeme sigaret. Doch o schrik, daar strekt de schoone jonkvrouwe zich in volle lengte en spreekt: „Wij willen de menschheid dienen in plaats van eigen eer en voordeel na te jagen”. Zij heeft het plechtig zangerig gezegd; een stilte valt. Ik ben erg geschrokken en stoot er uit „maar waarom wil je dat, Pia? Doch zij gaat door: „wij willen onze lagere natuur beheerschen in plaats van haar onbeteugeld te laten”. En — ik snapte niet eens dat 't wat cru moest klinken tegen een meisje — maar ik vroeg: goed, prachtig Pia, maar om welke reden verketter je die prettige lagere natuur dan zoo? Wat zit daar toch achter? Maar Pia luisterde niet; even dacht ik dat zij te veel van de port had gesnoept, waar ik zoo naar verlangde; want in vreemde extase (natuurlijk „halve” extase) ging ze verder over gelijkgezinden, werkelijkheid der dingen, idealen en betere samenleving.

Toen heb ik ineens der hand geschud en gezegd „zeker hoor, je hebt groot gelijk Pia, ik zal mijn best doen” en gelukkig, ik stond op straat.

Of neen, ik zat op mijn kamer en had het „S.W.” dichtgevouwen. Dat vreeselijk No. 7 van 12 December; ik ben af van al 't denken, en 't wil maar niet, 't wil maar niet.

Gelukkig de Kerstvacantie; en heerlijke belofte! straks in Januari het volgend nummer van 't „S.W.” met al mijn vragen en mijn wroeten omlind en helder door u allen beantwoord, gij benijdbare verklaarden. O stelt mij niet te leur.

EEN NIEUWELING.

De Helden van de tram.

De Almanak was juist eenige uren uitgereikt; er waren door den vice-president juist enkele woorden gericht tot het 2^e jaar; waren deze gelegenheidswoorden opzettelijk overdreven?

Neen Mijnheer de vice-president, gij overdreeft niet; integendeel, gij zijt te meegaand, te zacht, te slap geweest. Want er leeft hier een bende kwajongens, die verdienen, dat gij ze had gestriemd zoo fel en zoo gloeiend, dat ze maanden lang schaamrood hadden rondgelopen.

De laatste tram uit Den Haag vulde zich: een paar meisjesstudenten, een professor met dame, eenige rustige burgers, 't werd voller, meer dames met heeren kwamen binnen.

Daar op eens een tierende bende heeren: studenten, leden van het D. S. C. Och, wie zou 't hun kwalijk nemen, dat zij te vroolijk

waren op den dag van de Almanak, wie zou hun niet gunnen het uitslaand jolijt: niet waar we zingen toch „et vinuum praebet gaudia!”

Maar neen, de jongens waren niet dronken, doch vonden dat het „mytersch” stond, dronken te doen. Ze kwamen schreeuwend binnen, rolden langs de menschen, drongen dames en prots op zij, eischten dan een zitplaats voor één van hun makkers „die stom zat was en zitten moest. De stom-zatte heette geloof ik Gerard, (maar what is in a name), en vond zijn dronkenschap hoogstbelangrijk, schreeuwde naar zijn vriendje Theo op het achterbalcon; toen Theo keek, was de jolijt-uiting van Gerard: „smoel houwe”. Gezeten naast een dame, brulde hij telkens opnieuw „ben je belàazerd!”

Het werd een zinloos geschreeuw; en hoe sympathiek resoluut porden de heeren met hun wandelstokken de raampjes open „omdat 't zoo verdomd stonk in de tram”. Gerard was vreeselijk dronken, vond het eensklaps noodig zijn overbuur, een rustig willekeurig iemand er tusschen te nemen. In bijzonder welverzorgde zinnen sprak onze „stom-zatte”?; hij sprak echter zoo welverzorgd dat ten duidelijkste zijn dronkenschap akelige aanstellerij bleek. Dan bedacht hij zich eensklaps, dat hij toch vooral dronken moest doen, schreeuwde dus maar eens weer „ben je belàazerd” eischte „meer ramen open anders kots ik je onder.”

Naast deze held bevond zich een mooie mijnheer, met een lang donker gezicht en donkere diepliggende oogen, ook een vriendje, die erg deftig deed in zijn keurige jas. Hij vond het plotseling gewenscht, brullend een liedje in te zetten, een liedje dat na het eerste couplet heel schunnig zou worden. Gelukkig deed hij na dit eerste couplet, alsof hij de rest vergeten was. Het mopje werd erg gewaardeerd door de vriendjes. Nu is dit heer ook zeker een toonaangevend mensch.

Meer naar achteren besloten eenige heeren „dien ouden prof eens te vern...” Zij deden zulks; het bestond in duwen en dringen in de richting van den professor.

We naderden Delft. Daar rees de vraag: „gaan jullie nog naar de kroeg.” Er volgde een veelstemmig.... „Neen”!

De helden van de tram deden maar liever niet mee aan het feest van den Almanak. Je kunt ongestraft nette menschen het reizen met de laatste tram onmogelijk maken. Doch, zeker, dappere studenten, je hebt juist gezien, 't was voor jullie beter maar weg te blijven van de kroeg: daar waardeert men jullie heldhaftigheid minder; ga maar slapen! loop maar geen risico.

VAN DE WERFHORST.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

De rector-magnificus brengt in herinnering dat, overeenkomstig art. 28 van het K. B. van 24 Juni 1903, Stbl. No. 215, de Kerstvacantie aan de Technische Hoogeschool dit jaar zal aanvangen op Zaterdag 21 December a. s. — op welken dag dus geen onderwijs zal worden gegeven — en eindigen met Zaterdag 4 Januari 1919.

De rector-magnificus.

9 December 1918.

—o—

Prof. Dr. J. Cardinaal w.i. zal met het oog op de candidaats-examens in Januari 1919 de navolgende colleges in Januari niet geven:

Maandag	6 Januari van 10—12.
Dinsdag	7 Januari van 11—12 en 1—2.
Donderdag	9 Januari van 10—12.
Maandag	13 Januari van 10—12.
Dinsdag	14 Januari van 1—2.
Dinsdag	21 Januari van 1—2.

—o—

TENTAMEN IRRIGATIE.

Prof. Weijs zal aan wie zich hebben doen inschrijven voor het in Januari a. s. af te nemen eind-examen voor Civiel-Ingenieur gelegenheid geven tot het afleggen van een tentamen in het onderdeel Irrigatie der Waterbouwkunde, voor zooverre zij zich daarvoor vóór 24 December bij hem aanmelden.

Deze aanmelding kan persoonlijk of schriftelijk geschieden. In het laatste geval is duidelijke opgave van adres noodig en tevens aan te geven of men bij voorkeur vóór of na Nieuwjaar voor het tentamen zoude wenschen opgeroepen te worden.

VRAAG EN AANBOD.

Te koop gevraagd: een exemplaar

HANDLEIDING 40, WISKUNDE OPGAVEN, nieuw of gebruikt.

W. v. DITZHUYZEN, Breestraat 53, Delft.

CORRESPONDENTIE.

J. D. v. R. — Uw stuk over reorganisatieplannen opent in 't geheel geen nieuwe gezichtspunten en leek ons daarom minder geschikt tot opname.